

SAGENE RING

NATTAS FLØYEL BLIR TIL STÅL

Tenk deg

At den inkluderende byen med plass til alle = Oslo

At Floriss som alle ville ha, er det ingen andre enn deg som får

At Skrik og Madonna rømte sammen og slo seg ned i gården din

At Spartacus fortsatt var byens fotballag. Ikke som yrke, men i klassens interesse.

At det ikke var så lett å bytte partner, ikke skap deg mer nå, det er nå du skal gå

At Jonny fremdeles sitter på benken etter 60 år

At Suzanne hadde prioritert annerledes

At Lindas unge mor ikke kunne la henne få leve forbi sin første dag

Den tidlige bymorgenen når sola begynner å spille over hustakene og nattas fløyel blir til stål

At meglergutta vil ha deg med på all time high før finansbobla sprekker

At jenta fra Arendal har et sidesprang

At på Storo kan du være både konge og dronning, en liten stund i hvert fall

At du kunne stoppe tidens tann

At vi alle er spor i sanden som bølgene visker ut

At du sovner inn med Karis vuggesang

©© 2013 Grappa Musikkforlag AS
HCD7285 n©b All trademarks
and logos are protected. All rights
of the producer and of the owner
of the work reproduced reserved.
Unauthorised copying, hiring,
lending, public performance and
broadcasting of this record pro-
hibited. Released with support
from Fund for performing artist.
info@grappa.no www.grappa.no

- 1 = OSLO
- 2 FLORISS
- 3 BALLADEN OM SKRIK OG MADONNA
- 4 SPARTACUS
- 5 IKKE SKAP DEG MER NÅ
- 6 JONNY PÅ BENKEN
- 7 SUZANNE
- 8 LINDA
- 9 NATTAS FLØYEL BLIR TIL STÅL
- 10 FINANSBOBLA
- 11 JENTA FRA ARENDAL
- 12 STORO
- 13 TIDENS TANN
- 14 SPOR I SANDEN
- 15 KARIS VUGGESANG

/ = OSLO

TEKST OG MELODI: ERIK FOSSE

Alle filletantene, alle brøytekanter,
alle spekulanterne, alle musikanter
alle grønne plenene, alle parkfontener,
alle byhyenene, alle konsertscener
mm mm
Alt det her er lik Oslo

Alle vegetarianerne, alle politispanere,
alle japanerne, alle pakistanerne
alle mosjonistene, alle komponistene,
alle gateartistene, alle trompetistene
mm mm
Alt det her er lik Oslo

Alle byturistene, alle pensjonistene,
alle kontoristene, alle alkoholistene
alle konduktørene, alle bussjåførene,
alle børssjonglørerne, Alle storsjarmørene
mm mm
Alt det her er lik Oslo

Alle prydplantene, alle praktikantene,
alle demonstranterne, alle trafikantene
alle sommerjentene, alle dirigentene,
alle boligrentene, alle sosialklientene
mm mm
Alt det her er lik Oslo

2 FLORISS

TEKST: ERIK FOSSE
MELODI: ÅSMUND JOHANSEN

Floriss hun er ute og går
med bluse og nylakka hår
hun svinger
en veske
av skinn
Floriss hun er ute og går
rundt hjørnet der hvor guttene står
de snur seg
men Floriss
er blind

For Floriss hun ser ikke dem
Selv om gutta plystrer med klem
hun ser ingen
andre
enn meg
Jeg har kjent a i flere år
og når Floriss er ute og går
da hamrer
mitt hjerte
i vei

Floriss står i en butikk
og selger rouge og dyr kosmetikk
og kundene
kommer
og går
Floriss hun smiler og ler
når guttene tigger og ber
men Floriss
er det ingen
som får

3 BALLADEN OM SKRIK OG MADONNA

TEKST OG MELODI: ERIK FOSSE

Han het Skrik og hun het Madonna
De i bodde i samme gård
Faren holdt henne knallhardt i hånda
og sa hun er det ingen som får
Skrik han hylte mot månen i blant
Han ropte mot vinduet hennes
De var begge bundet av båndet som bandt
som binder når hjertene tennes

De stjal seg avgårde en dag i august
mens far skulle søppelen tømme
De listet så lett som det svakeste pust
ut døra og klarte å rømme
De rømte i uker og måneder og år
og far fant dem ikke igjen
De kjøpte en leilighet i våres gård
og alle her kjenner jo dem

Først var det fred og stor harmoni
De skinte som neonlys skinner
Men etter noen måneder var freden forbi
Den endte i vage minner
Vi hørte fra boligen deres et leven
Skrik brølte høylytt til henne
Han ropte og skrek og han truet med neven
For Skrik hadde temmelig høy stemme

Vi så da Madonna kom ut neste morgen
Hun var både sliten og trett
På sine smekre skuldre bar hun sorgen
og i fjeset en fargepallett
Slik gikk deres liv og går deres dager
Skrik er blitt stor og han styrer
Mens Madonna hun er blitt liten og mager
Hun er blek og har dårlige nyrer

Det er historien om Madonna og Skrik
Du kan si den er svært triviell
Men for mange mennesker er det nok slik
At liv er en kunst likevel
Noen er skapt til å skrike fortvilet
andre til å ta seg ut
Kunsten den oppstår når de deler livet
og den blanke fernissen tar slutt

4 TA EN OMGANG TEL'A SPARTACUS

TEKST: ROLF EGIL MØE
MELODI: PETTER UDLAND JOHANSEN

Nei Spartacus, du må'kke gi'rei nå!
I nederlagets stund må du stå på!
Ikke bøy deg i kne
men heis vimper'n høyt og se
at det fins nye veier fram vi må gå

Nå er det sponsorer og pengemakt som rår
og vi fortjener vel den væ'la som vi får
Alt det samhold som ble skapt
er nå i ferd med å gå tapt,
Husk det er litt av folkesjela som forgår..

Heis fanen en gang tel'a vær litt kar!
Husk at banen og ballen ligger klar!
Slå et slag for oss i gata
vi som trofast sto og prata
for alle oss som enda husker hva du var..

I cupens første runde
med tur til Hønefoss
Det var jo som å reise
halve væl'a rundt for oss!
Vi samla alle gutta
I en utslitt gammal buss
Og heiste flagget stolt
for seier og for Spartacus!

Kanskje Spartacus var byens fotballfant,
Klubben tapte like mye som den vant,
Ingen mesterskap og ære
Midt på treet fikk det være,
Helst i tredje divisjon... det er nok sant.

Men det er ting som teller mye mer enn det
For den som husker gamle tider, og kan se
tradisjoner, gode venner
alle følelser vi kjenner
For vårt Spartacus og Sagene

5 IKKE SKAP DEG MER NÅ

TEKST OG MELODI: ERIK FOSSE

Roar var sammen med et skikkelig rivjern
Hun krangla om alt hun var fullstendig gæern
Han orka ikke mer og han ba henne gå
men hun ville ikke over dørstokken trå

Ikke skap deg mer nå
det er nå du skal gå
Gå ut i entreen og ta jakka di på
Ikke skap deg mer nå
og ikke bare stå
i døra men ta på deg jakka og gå

Dama til Roar var ikke lett å be
Sant å si var hun et stort hespetre
Det var timer med skrik og endeløse scener
Hun maste om slikt som til ikke noe tjener

Så han ba henne gå
Ikke skap deg mer nå
Gå ut i entreen og ta jakka di på
Ikke skap deg mer nå
og ikke bare stå
i døra men ta på deg jakka og gå

Roars liv lå der mørkt i ruiner
Nå ligger dama hans hjemme og griner
mens Roar går rundt i byen og jakter
på en som er uten hysteriske fakter

Ikke skap deg mer nå
det er nå du skal gå
Gå ut i entreen og ta jakka di på
Ikke skap deg mer nå
og ikke bare stå
i døra men ta på deg jakka og gå

Roar går på besøk og prøver å finne
den eneste rette, den perfekte kvinne
Men når han tror han har kommet på gli
viser hun ham døra og har en ting å si

Ikke skap deg mer nå
det er nå du skal gå
Gå ut i entreen og ta jakka di på
Ikke skap deg mer nå
og ikke bare stå
i døra, men ta på deg jakka og gå

6 JONNY PÅ BENKEN

TEKST: ROLF EGIL MØE
MELODI: ÅSMUND JOHANSEN

Jonny på benken, du sitter der ensom og blikket er fjernt som om du minnes en gang
Hva ser du Jonny, et gjerde mot gata på spiker'n der Spartacus sin tavle hang

Hvem kom på laget, hvem spiller i morra, for tenk å få være med på alles lag
Øynene skinner av lengsel og spenning, jo gutta i gata er på hugget i dag

Aldri kom du på A-laget, Jonny. Fotballtalentet var lite å se det
Men i det stille du tok deg av jobben som sliter på benken slik din skjebne ble

Husker du den gang på B-laget, Jonny. Da fikk du en sjanse til å spelle oss opp.
Du entret banen med glødende vilje, så klar for å kjempe med ditt mot på topp.

Du satset nok alt, men bomma på ballen og makan til mottak har aldri vært sett
Først snurra du rundt og tryna i grusen, rett etter en feiende flott piruett.

Husker vi kampen, ingen i gata kan huske annet enn vals-piruetten.
Så sitt der, du Jonny og drøm deg tilbake til den gang du fikk plass i historien

7 SUZANNE

TEKST OG MELODI: ERIK FOSSE

Det er dans på diskoteket og lokalet det er fullt
Suzanne står og prater og har det ganske kult
Da sklir en skygge over golvet som en bavian
Han spør om hun vil danse men hun enser ikke ham
Da slutter han å spørre og river og sliter i Suzanne

Lille Knut Johansen står og nipper til en øl
Han vil snakke med Suzanne men vet ikke om han tør
Nå glemmer han at bavianen er en trucksjåfør
Knut prikker ham på skulderen og sier unnskyld sir
Du kan kødde med meg, men ikke med Suzanne

Han feier Knut i golvet og sier ikke sjangs
Forstår du ikke lille flis at dette er min dans
Knut reiser seg og bavianen slår ham en gang til
Det er nok for Knut Johansen nå ligger han helt still
Han ligger der med blåveis og drømmer om Suzanne

Åå Suzanne han drømmer om deg i natt
Åå Suzanne han tror du er en skatt

Når Knut Johansen våkner da er Bavianen vekk
Han reiser seg og spytter blod og synes han er kjekk
Han myser i lokalet men Suzanne er ikke å se
Alle vennene er gått og hun ble også med
Knut føler seg litt ensom og forlatt av Suzanne

Han samler sammen genseren for å gå ensom hjem
Da kjenner han på armen en var, forsiktig klem
Det er Liv som er så flink men også veldig fin
Hun sier Knut Johansen denne dansen er visst min
Så danser han med Liv og neste morgen har han glemt Suzanne

Åå Suzanne han har'ke tid for deg i natt
Åå Suzanne han vet du er en katt

8 LINDA

TEKST: ROLF EGIL MOE
MELODI: PETTER UDLAND JOHANSEN

Med sitt nyfødte barn på armen
i høstvindens kaldslige sus
ved elva sto tjenestejenta
fra møllermesterens hus

Hun knelte nede ved bredden
der elva rant mørk og stri
og stille senket hun barnet
i vannet som strømmet forbi

I neste sekund så skrek hun
Lille Linda hva har jeg gjort
før hun vaklende grep seg om halsen
og snudde seg gråtkvalt bort

Under bratte klipper Linda
på din aller første dag
der den svarte elva bruser
slo ditt siste hjerteslag

Hørte du rop fra bredden
så du hender strekke seg fram
Ante du angeren og smerten
i stemmen som skalv av skam

I mørke regntunge kvelder
høres ennå ditt navn
som sukk gjennom elvesuset
av vemod og bittert savn

9 NATTAS FLØYEL BLIR TIL STÅL

TEKST OG MELODI: ERIK FOSSE

Byens mørke viker nå
for lyset kommer i gryningen
Der i gata kan vi gå
og se den første lysningen
Elva ligger mørk og svart
men i palett den spiller snart
For litt siden var månen full
Der i øst er det en rand av gull
Vi går i byen kald og snål
når nattas fløyel blir til stål

Frosten ligger som en dis
Det damper i fra brosteinen
Våre skritt klinger kaldt mot is
der vi går på hjemveien
Gårdene er stille nå
men noen få har lyset på
Som bleke øyne lyser de
på oss som går her kalde og fri
Snart blekner de i et større bål
når nattas fløyel blir til stål

Vi går i gater stille og grå
Rundt om oss er byen tom
Vår gange høres om vi er få
den gir gjenklang i et større rom
Lyset venter på sin tid
mens i gårders skygge der går vi
og ser på himmelen et storslått spill
Mørket tvinges om det ikke vil
For bleke stråler når sitt mål
når nattas fløyel blir til stål

Hvilken praktfull ramme om vår idyll
En gylden kulde som gir fred
etter blodets varme skyll
som tok oss fjernt av sted
Tidlige folk går hjemmefra
mens vi går i mot framtida
i gater der den første trikk
varsler dagens bytrafikk
Så starter byens larm og gnål
når nattas fløyel blir til stål

10 FINANSBOBLA

TEKST: ROLF EGIL MOE
MELODI: PETTER UDLAND JOHANSEN

Har du møtt vår meglergutt
med fart og futt?
Rund og jovial
å...han er så genial
suksessen tar nok aldri slutt!

Er du en som prøver seg
på børsens vei?
Kontakt vår finansmann
for han er den som alt kan
stol på at han hjelper deg!

Han blåser bobler nå
rosa og lyseblå
humrer så blidt; "My limit is the sky,
bli med på all time high!"

Aksjefond og deprivat
er meglermat
Sats dine penger
så strekker 'n strikken lenger
alltid hjelpsom og parat!

Briljerer med sitt kjente smil
i sporty bil
Flanerer på strøket
Konverserer fint og røker
Herremann med sting og stil

// JENTA FRA ARENDAL

TEKST OG MELODI: ERIK FOSSE

Jeg møtte henne på en fest
hun var en vakker kvinne
Hun var jenta i fra Arendal
og min sjel den fikk hun vinne

Vi møttes på et stille sted
som ingen kunne gjette
Hun var blid og pen det var ingen tvil
for meg var hun den rette

Det gikk en tid da begge holdt
så mye av hverandre
Vi møttes om og om igjen
det var intet å forandre

Men en nitrist dag dro hun til havs
på en fullrigget skute
Da ble det ganske klart for meg
nå var eventyret ute

En vakker dag kom hun igjen
men hun ga meg bare smerte
For på skuta var det en ung sjømann
som hadde stjålet hennes hjerte

Det gikk dager da jeg ikke ville
annet enn å tute
Til en vakker dag hun kom forstemt
og banka på min rute

Vi lever nå som mann og brud
Det er hun og ingen annen
men om natta er jeg tvilende
er jeg den rette mannen

For jenta i fra Arendal
hun ligger på min pute
Men på den tynne tråden i mellom oss
er det nå en sjømannsknute

/2 STORO

TEKST: PER ARNE LØVOLD
MELODI: CHRISTER LØVOLD

Storo-Storo - et fristed for mange som er på leit
Storo-Storo - et fristed for mange som sleit og veit
at ikke no' det er den takken du får
når du med lua i handa di står
og tenker at hvorfor var lønna mi lav,
selv om jeg streva i jobben og gav?

Men, Storo er stedet jeg konge er! Ja Storo er stedet jeg dronning er!
For der er jeg fri og har rikelig tid til å tenke at verden er min bare min,
for en liten stund for en liten stund!

Dame - dame - som sitter i buret og tar en blås,
Tenker - tenker - at røykelov det er no' drabla vås
Ja visst er den kostbar den luksus jeg har:
Å ta seg en røyk over spørsmål og svar
som livet selv stiller til glede og gru
Hva gjorde jeg gæ'ernt for unga da tru?

Men herlig var tiden da de var små, da man tok tråfimpem med dem på tå.
Da var ikke krav bare smil var å se. Og om tårer falt salte på skrubbsåret kne,
gikk det over fort, gikk det over fort.

Gubbe - gubbe - som står ved maskinen og putter på
Kroner - kroner - den gle'a er ganske lett å forstå.
Der vant jeg i hvert fall - jeg tapt' ikke her
Om potten var liten så er den dog der
Om av og til trygda kan stå litt på spell,
så er det velsigna å føle litt hell.

For løkka det va'kke alltid å stri for dem som glatt knabba fra kaka di',
som alle var med på å lage i stand. Vi skulle jo bygge et rikere land!
Hvor vi like var, hver en kvinne, mann!

Farmor-farmor- en dronning i buret på Storo var.
Kaffe-kake- hun minnes med vemod de gamle da'r,
da eldre var eldre og ungdommen sto
og høflighet bygde en kjærlighetsbro
i mellom de gamle og unge den gang
Da føltes det som om man sang samme sang

Ja, Storo er stedet jeg konge er! Ja Storo er stedet jeg dronning er!
For der er jeg fri og har rikelig tid til å tenke at verden er min bare min,
for en liten stund, for en liten stund!

13 TIDENS TANN

TEKST OG MELODI: ERIK FOSSE

Gata ligger fortsatt der vi lekte
løp og spilte ball på grus og sand
Der tok jeg de første skritt
Jeg husker det så vidt
for det meste er slitt bort av tidens tann

Der møtte jeg min første kjærlighet
Hun var den vakreste i dette land
Vi gikk langs vei og hekk
men nå er hekken vekk
og hun forsvant så smått med tidens tann

Den bitre strid når kjærligheten ender
er knusende, du hater lite grann
Så møtes dere igjen
Hun er blitt en gammel venn
og hatet er slitt bort av tidens tann

Tidens tann den dekker over
alt som var vondt og trist
Tidens tann kan ingen stanse
Du kan kjempe mot den
men du vet at du vil tape kampen til sist

Jeg ser en fure i min kjæres ansikt
og gutta har fått pondus alle mann
Utfallet er gitt
Ubønnhørlig litt for litt
knuses vi til støv av tidens tann

Tannlegen han er min beste kompis
Har du vondt i kjeven spurte han
Nei det er ingen smerter nå
Jeg lurte bare på
om ikke du kan trekke tidens tann

Tidens tann den dekker over
Alt som var vondt og trist
Tidens tann kan ingen stanse
Du kan kjempe mot den
men du vet at du vil tape kampen til sist

14 SPOR I SANDEN

TEKST OG MELODI: ERIK FOSSE

Nå vris nøkkelen om i låsen
Intet vindu står på klem
Når sola går ned bak åsen
er det slutt og vi går hjem

Det er slutt på diskusjoner
Det er slutt på lange blikk
Ingen flere telefoner
Det var et liv som gikk

Vi er spor, spor, spor i sanden
som bølgene visker ut
Vi er spor, spor, spor i sanden
som står et kort minutt

Vi har gått på stier gjennom fjell
der vi sjelden går
Du har gitt meg bilder av deg selv
som ingen andre får

Vi tar farvel for siste gang
Det var fint men det er slutt
Veien fram er tung og lang
og bak er broer brutt

Vi er spor, spor, spor i sanden
som bølgene visker ut
Vi er spor, spor, spor i sanden
som står et kort minutt

15 KARIS VUGGESANG

TEKST: ROLF EGIL MOE
MELODI: ÅSMUND JOHANSEN

Bare sov
på en sky
Med en drøm
skal du fly
Drøm om blomster
Drøm om solskinn
Drøm at verden er ny...

Drøm om håp
Drøm om tro
og din natt
skal bli god
La oss andre sloss for retten
til å leve og bo

Sov bare trygt,
fri for all frykt,
lyse skal drømmene være...
Ingen kan true deg nå,
ikke når vi passer på...

Sov god og varm
trygg på min arm
byrdene, dem skal vi bære...
Vi skal ta hånd om dem nå
En dag vil du selv forstå....

Bare sov
på en sky
Med en drøm
skal du fly...
Drøm om blomster
Drøm om solskinn
Drøm at verden er ny...

ÅSMUND JOHANSEN

SANG, KOR

PETTER UDLAND JOHANSEN

SANG, KOR, PIANO, TREKKSPILL, MANDOLIN, HARDINGFELE, TRÅKKEORGEL, RHODES

ERIK FOSSE

SANG, KOR, GITARER, MUNNSPILL

PER DAVID MARTINSEN

KOR, KONTRABASS, GITAR, TENORBANJO, PERKUSJON

I tillegg medvirker Sveinung Lilleheier på «Linda»: Gitar, Dobro

Innspilt i Athletic studio, Halden 2013.

«Linda» er delvis innspilt i hjemmestudioene til Petter Udland Johansen og Sveinung Lilleheier

Kai Andersen: Miks og lydteknikk

Arrangementer ved Petter Udland Johansen

Produsert av Kai Andersen, Erik Fosse, Per David Martinsen, Petter Udland Johansen

Foto: Nina Husom, Rune Mortensen, Ketil Edmond Fjeld, Erik Fosse.

Produksjonen er støttet av Bydelsutvalget Sagene og Fond for lyd og bilde.

